

Alver Kommune

Postboks 4

5906 Frekhaug

Referansar:

Dato: 09.11.22

Dykkar: 21/7466 – 22/76127

Klage på vedtak 21/7466 – 22/76126

Eg vil med dette som nærmeste nabo og skadelidande av det totale landbruksveg/deponi utbygging og skogsarbeidet på Isdalfjellet, klage på vedtak 21/7466. I klagen kjem da fram kva det vært klaga på i vedtaket, og kva endringar som kan gjerast for å ikkje skapa konflikt. Del 1 inneheldt klagepunktta og del 2 inneheldt egne erfaringar og fakta i forbindelse med tiltaket dei siste 2,5 åra. Del 3 er vedlegg til del 1 og del 2 i form av bilete og film.

Del 1 - Klagepunktta

Innhald:

Klagene gjeld følgande tema og vil verte beskriven slik underteikna har opplevd saka:

- Søknader og varsling av tiltak, samt oppfølging av bekymringsmeldingar.
- Krav til gitte løyver, oppfølging og varsling av forureining og avrenning.
- Kommunen si handtering av klager og bekymringsmeldingar.
- Tiltakshavar/grunneigarar sin manglande oppfølging av vilkår, beredskap og forståing av den øydeleggande avrenninga av jord og ulovlege ureine masser.
- Underteikna sitt store arbeid grunna Alver kommune og tiltakshavars handtering av saka.
- Underteikna sine tidlegare og framtidige kostnader som er påført underteikna som vassverkseigar, samt andre brukara av vassverket.

1. Klage på løyve til tiltak som er i konflikt med privat drikkevatn for nabobygda til Isdal. Det private drikkevatnet er og har vore kjent for både Alver kommune og tiltakshavere sidan før løyvet til landbruksvegbygging og skogsuttak i 2019 vart godkjent. Det ulovlege tiltaket med innhald av ureine massar tett inntil avrenning til Langavatnet må fjernast og sikrast mot avrenning i tilbakeføringstida. Det vil være omfattande å sikre ureine massar dersom steindeponia/ulovleg veg vert liggjande vidare.

2. Klage på at det ikkje nokon gang er sendt naboarsel til berørte naboar til Isdal-felles prosjektet. Det kunne vore rom for kommentering av kulturminne, sårbarheit i naturen, avtale om vassprøvetaking av drikkevatnet, beredskap, tiltak for å unngå avrenning, osv, dersom det hadde blitt opprettet dialog med vassverkeigar på eit tidlegare tidspunkt.

3. Klage på ulovleg bygging landbruksveg og snuplassar av trasse B i søknaden 29.08.2022.
Underteikna kan dokumentere at veganleggget var ferdig før søknaden var mottatt Alver kommune.

4. Klage på øydeleggingar av kulturminne ved Søråsstien, Mosura, Isdalen mot Gjervik ved etablering av ulovleg bygd vegtrase/steindeponi B. Her har ein ikkje kunne fått kommentere og informere om kulturminne, sidan tiltaket var ferdig før søknaden om etablering av landbruksveg vart sendt Alver kommune. Dette utgreidde arealet som er det er gjort registreringar av Statens Vegvesen v/Atle Jensen, ligg langt unna desse uregistrerte kulturminna for oss på Aase. Ved samtale med Atle Jensen i Statens vegvesen den 02.11.2022, er det slik at Jensen ikkje har gjort undersøkingar i forbindelse med Isdal felles skog og veg prosjekt nokon gang. Kartet som det vert henvist til i løyvet frå 06.10.2022, er frå E-39 utgreiinga frå 2016. Jensen har heller aldri vore i området der det no er etablert ulovleg landbruksveg/steindeponi. Ser det slik at grunnen til at Søråsstien ikkje er registeret av Statens vegvesen eller Vestland Fylkeskommune, er fordi vegtrase B ikkje er eller har vore ein del av den omsøkte og godkjente landbruksveg utbygginga frå starten. I løyvet som frå 06.10.2022 kommenterer fylkesmannen at det kan være fleire kulturminne i området enn dei som er påvist. Eg meiner dette er grunn til å avvise den ulovlege bygginga av landbruksveg og kreve tilbakestilling av arealet, kulturminne, og avrenningsproblematikken og vurdere andre mindre konfliktfylte metodar for å ta ut 10 dekar skog.

5. Klage på at dei faglege vurderingar ved Landbrukskontoret, Miljø og Tilsyn samt Miljøretta Helsevern om å ikkje følge vilkår og krav til å unngå avrenning til Langavatnet ved både vegbygging og hogst. Klagen gjeld også at desse fagetatane ikkje følger opp innkomne bekymringsmeldingar og varslar med dokumentasjon, og dermed skaper konflikt mellom to partar.

6. Klage på Landbrukskontoret ved Laila Bjørge sine skyldingar og feilinformasjon frå Miljø og Tilsyn og Miljøretta helsevern om at underteikna har krav til å ta vassprøvar årleg og registrere drikkevatnet hjå i Mattilsynet sine kart. Ved underteikna sine dialogar med Mattilsynet gjennom lang tid og ved nye henvendelser under dei store avrenningane ved bygginga av landbruksveg på Isdalfjellet dei siste åra, kan Helge Nordal i Mattilsynet slå fast at underteikna ikkje har krav om

verken vassprøver eller registrering ut frå vassforbruket på Aase. Ifølge Mattilsynet har underteikna vorte feilinformert av Alver kommune. Dette ved at Alver kommune har hevda at Mattilsynet har eigne kart over private drikkevasskjelder i kommunen. Det er i alle tilfelle underteikna som privat vassverkseigar sitt ansvar å varsle kommunen om forhold som påverkar drikkevatnet og be kommunen om å ta omsyn til opplyste drikkevasskjelder hjå røyrd naboar, ved informasjon om dette i løyver til tiltak, jf. Drikkevannsforskriften, jf. §26 (Kommunens plikter) §12 (Beskyttelестiltak), jf. §4 (Forureining).

Det er varsla i mange rundar dei siste tre åra til tiltakshavare og Alver kommune at ein må ta omsyn til drikkevatnet Langavatnet. Ordførar, varaordførar, rådmann, kommunaldirektør, Fylkesmannen på Vestlandet, Fylkeskommunen, Statsforvalteren i Vestland, Sivilombudet og Kommuneoverlegen, Statens Vegvesen og Vassbakk og Stol, kommunen sin VA avdeling, kommunen sin byggesaksavdeling har fått bekymringsmelding, om forureining av vassdrag og drikkevatn, som er menneskeskapt ved avrenning av tilkøyrd masser frå Knarvik og andre uregistrerte stader. Det er Alver kommune som er forureiningsmyndigheit i Alver. Derfor er da deira ansvar å iverksette og rette opp dei tiltaka som ikkje har vorte utført i henhold til lovverket.

7. Klage på at løyvet ikkje inneheld informasjon om drikkevatnet, ivaretakelse og krav til tiltak for å unngå avrenning, varsling og beredskapshåndtering ved avrenning, avbøtande tiltak ved avrenning, kompensasjon av arbeid og kostnader påført tredje part/nabo. Her er ingen beskrivne konkrete krav eller faglege vurderingar korleis ein skal unngå avrenning eller skape etablerte tiltak for å oppnå kravet og vilkåret for å unngå avrenning av jord og sand til Langavatnet. Eg krev med dette at Alver kommune set fram dei rettmessige kompenserande tiltak og kompensasjonar for å trygge uttak av skog, samt kompensere for tap av det som er påført vassverkseigar.

8. Klage på ulovleg utbygging av utviding mot sør for landbruksveg og stor lasteplass(steindeponi) i enden trasse A. Underteikna kan dokumentere at veganlegg var ferdig før søknaden var mottatt Alver kommune. Dette er overdimensjonerte landbruksvegar som er å betrakte som steindeponi med tilkøyrd jord i skråningar. Dette er i stor konflikt mot avrenningar mot Langavatnet og krevst fjerna.

9. Klage på kommunens saksbehandling der tiltakshavar for søknad frå 29.08.22 for endring og tilleggssøknad av veganlegg. Tiltakshavar arbeidar i Alver kommune. Han har ansvar for plansaker og tar slutningar i sitt arbeid, og burde dermed vite at kommunale krav til søknader og godkjenning også gjelder kommuneansatte. Det har vore kjent for tiltakshavar at det er og har vore store avrenningar til Langavatnet, samt at tiltaket er og har vore konfliktskapande. Det er ei alvorleg overtredelse å utføre eit så stort ulovleg arbeid som offentleg tenesteperson. Det har påført vassverkeigar store drikkevassproblem og skapt konflikt dei siste to åra.

10. Klage på ulovleg bygd vegarm over jorddeponi (der energivirke ligger i dag). Denne vegen er ca. 80-100 meter, er ikkje søkt om og ligg ikkje i kartet. Det bes om at vegen vert fjerna og tilbakeført da den skapar stor avrenning i Langevatnet av dei ureine tilkøyrd massane.

11. Klage på etablerte jorddeponi. Vassverkeigar varsla 19. mai 2021 Landbrukskontoret om tilkøyring av store mengder jord (Der energivirke ligger i dag) i rundt tre veker før varslinga. Løyve for å ha motteke jordmassar frå E-39 prosjektet i Knarvik vart ikkje gitt før den 11.11.2021. Det har dermed blitt koyrd store mengder jordmassar til staden før sjølve løyvet var vedtatt. Massane vært ansett som ureine, og vært derfor betrakta som avfall som har avrenning direkte i Langevatnet. Landbrukskontoret og Miljø og Tilsyn veit at massane vart tilkøyrd for vedtaket 11.11.2021 om løyve til mottak av tilkøyrd jordmassar vart gitt. Krev at tilkøyrd jordmassar som ikkje er frå E39-prosjektet etter den 11.11.2021 vært fjerna. Dette grunna massane er tilkøyrd før løyve vart gitt, mest sannsynleg er ureine og er i konflikt med den varsla drikkevasskjelda.

12. Klage på at Alver kommune ikkje fylgjer opp varslar om ulovlege tiltak og tipp av ureine tilkøyrd massar av jord og stein gjennom 2,5 år. Dette gjeld tilkøyrd masser både trase A og B. Underteikna har sendt klager, bekymringsmeldingar for å varsle ulovleg tippinga der innhald er hageavfall, fremmedart planter, betong, asfalt, stål, plast mm.

13. Klage på Alver kommune ved einingsleiar Laila Bjørge sin vurdering, av avrenning av jord til Langavatnet er ihht. vedtak for «avslutta sak, ref.21/4758-2210335», der vedtaket er utført ved synsing og begrensa til ein periode. Vurderinga er beskrive som at det er lite truleg at avrenningar kjem frå vegbygging. Dette på tross av all dokumentasjon som underteikna har sendt av avrenningar ved utbygginga av vegane. Bjørge synsar vidare slik.» men er heller truleg eit resultat av eksponert humusrik jord etter hogstarbeid». Det er urovekkande at ein person i kommunen kan bruka eiga skjøn til å vurdera eit så stort inngrep i naturen.

Underteikna kan dokumentera at dette ikkje er tilfelle då forureininga ikkje handlar om Humus i dei store avrenningane. Det er finstoff i avrenning frå vegbygging, der oppgraving og tilkøyring av jordmassar har blitt utført i periodar med mykje og langvarig nedbør. Sand og grus frå stein, asfalt og betong fyller Langavatnet med ei brun- og gråfarga masse. Detta gjeld også dei tilkøyrd jordmassane. Dette er synleg i heile veganlegget når det er nedbør.

Til slutt i vurderinga synsar Bjørge, og bryt dermed vilkåret til Fylkesmannen og løyvet frå Lindås kommune frå 28.03.2019. Dette grunna Bjørge kallar avrenninga frå massane for ei naturleg avrenning i forbindelse med kraftig regnvêr, og at dette må kunne pårekna ved landbruks-/skogbruksdrift. Dette er ei vurdering ved hjelp av synsing frå landbruksleiar Bjørge. Dette meiner eg er ei ufullstendig vurdering i ei så konfliktskapande sak. Avgjersler må gjerast etter dokumentasjon og fakta, og Bjørge har ikkje tatt inn over seg at Isdal prosjektet kunne vore handtert fagleg med risikovurdering og barrierar for avrenning, samt informasjon i løyvet om at Langavatnet er drikkevatn for busette og

andre på Aase. Etter mi mening verkar det som om Bjørge, med sine medsamansvorne i Alver kommune, ikkje vil godta at Langavatnet skal være eit privat drikkevatn. Langavatnet har vore drikkevatn i 90 år for oss på Aase. Der har ikkje vore noko informasjon eller dialog der Landbrukskontoret har tatt kontakt først med underteikna som vassverkseigar og nabo. Det heile verkar som om saka trenerast, og at fagfolka ikkje ønsker å verken snakke med eller informere underteikna.

I planarbeidet som Alver kommune no utfører for deler av kommunen, der Isdalfjellet er med, seier Alver kommune sjølv i sin informasjon at:

Vassforvaltning og vassmiljø

I planarbeidet skal det gjerast vurderingar av behov for å oppdatere verkemidlar i planen slik at vi tar omsyn til vassmiljø, og bidrar til at vatnet i kommunen oppnår god vasskvalitet, jf.

Vassforskrifta.

(utdrag frå informasjon om ny arealplan for Alver kommune 2022)

Eg undrast om kvifor Landbrukskontoret skal kunne synse seg på utsida av eit direktiv og ei forskrift i kommunen. Eg undrast også over Miljø og Tilsyn si rolle som beslutningmyndighet i arbeidet med vassforvaltning i Alver kommune. Eg krev gjennomgang av alle tidlegare vurderingar i Isdal-felles skogsvegsaka, der Landbrukskontoret, Miljø og Tilsyn og Miljøretta Helsevern har vorte påverka av kollegaer som bryt vilkår frå Fylkesmannen. Dei tek ikkje omsyn til forskrifter og søknader, løyve og regelverk, men bruker eigen dommekraft og synsing. Eg har inga tillit til slutningar gjort på slike omsynslause og ufaglege måtar. Saka har pågått lenge, og ordførar, varaordførar, rådmann og kommunedirektør er blitt varsle i to rundar i 2022. Underteikna ventar framleis på tilbakemelding i saka.

14. Klage på at Alver kommune skifter fagtaktikk ved å tillate store naturinngrep og plassering av 500m lang landbruksveg langs den største avrenningselva som fører til Langavatnet. Etter befaring den 02.02.2021 var konklusjonen frå Landbrukskontoret at vegtrase A hadde vorte trekt lengre opp i terrenget. Dette for å oppnå lengre avrenningsareal i nedslagsfeltet, før avrenninga treff elva. No er det gitt løyve til ein 500 meter lang vegtrase B som kryssar, ligg 1 meter frå og fleire stader i, den største avrenningselva mot Langavatnet. Dette skiftet i å godta avrenning frå tilkøyrd masser og bygging av ulovleg veg, ynskjer eg å få fagleg vurdert og forklart. Slik eg ser det, oppfyller ikkje kommunen sine egne krav og fagvurderingar i denne konfliktfylte, ulovlege landbruksveg/deponi søknaden. Dette gjer meg svært mistenksam på framgangsmåten, og kva bakgrunnen er og intensjonen ved å godkjenne ulovlege ferdigstilte prosjekt. Eg meiner dette er grunn til å avvise den overdimensjonerte bygginga av

landbruksveg, og kreve tilbakestilling av arealet og vurdere andre mindre konfliktfylte metodar for å ta ut under 10 dekar skog.

15. Klage på at Alver kommune ved sakshandsamar og avdelingsleiar for Landbruk, kan gje løyve til ein søknad om tiltak datert 29.08.22, der tiltaket allereie er dokumentert utført ved biletet frå løyve datert 06.10.22. Dette ved at tiltaket er ferdig utført før det vart søkt om. Tiltaket er også varsle som ulovleg og er i konflikt med vilkåret for løyvet for å unngå avrenning til Langavatnet, som nemnt over. Underteikna ønskjer gransking av saksbehandlinga til Alver Kommune i detta tilfellet.

16. Klage på at løyvet ikkje beskriver at trasse B allereie er utført før søknaden til tiltaket vart sendt den 29.08.2022. Dette betyr at tiltakshavar heller ikkje har utført tiltaket etter Fylkeskommunen sine påpeikingar at skjemmande skjeringar bør unngåast og at vegen vert tilpassa så godt råd er. Forholda som no er ved den ulovlege bygde trasse B, er at den er svært skjemmande og har store skjeringar i fjellsida. Dette finn ein også i den søre delen av den ulovlege bygde delen i vegtrase A. Her er det 15-20 meter høge og bratte skjeringar, og påfyllingar av tilkøyrd masser av jord og stein.

17. Klager på at Alver kommune gir tillating til å tippe tilkøyrd jordmassar langs den ulovlege bygde landbruksvegen. Med vårt nedbørsklima er det ingen tvil at mykje av jorda renn direkte i drikkevatnet. Vegen og dei vel 15m høge steinfyllingane ligg ein halv meter frå avrenningselva til Langavatnet. Å unngå avrenning av jord til vatnet er fortsatt eit vilkår, men kan ikkje sjå at dette vert ivaretatt på denne måten. Her legg Laila Bjørge opp til konflikt med både seg sjølv, tiltakshavar og vassverkseigar på Aase.

18. Klage på at ein ikkje set drikkevatnet inn i kommunen sitt kart som omsynssone for privat drikkevatn. Underteikna klager på at det ikkje føreligg beskrivingar av korleis ein skal ivareta drikkevatnet, naturen og miljøet kring dette, etter ferdigstilling av prosjektet. Både tiltakshavar og kommunen ser at dei nye landbruksvegane vert og vil i større grad verte nytta som turvegar for befolkninga i Alver. Dette medfører auka ferdsel og forureining med tilsig mot drikkevatnet. Eg meiner Alver kommune skal merke i sine kart, og stille krav til tiltakshavar å setje opp skilt og merking der ferdsel i området tar omsyn til nedslagsfeltet og avrenninga til drikkevasskjelda i Langavatnet og vassdraget.

19. Klage på vedtaket om at det skal tippast jord i skråningar for å dekke til dei 15-20 meter høge stein skjeringane, som har direkte avrenning til den største oppsamlingselva for avrenning. Det er allereie komme mykje tilkøyrd urein jord og ureine steinmassar i denne ulovlege, overdimensjonerte vegen. Dette vart varsle ved biletet og tekst til Alver kommune v/ Laila Bjørge den 29 april 2022. Laila Bjørge skulle då sende dette vidare til Miljø og Tilsyn. Eg fekk deretter eit brev om at eg ikkje fekk lov til å klaga på forholdet, der den no ulovleg bygde 500 meter lange veganleggset som i store deler ligg berre 0,5 meter ifrå elva. Det er mange hundre jordlass som skal dekke 500 meter veg med slike høge skjeringar. Dette kallar eg også et jorddeponi med tilkøyrd jord som skal ligge og ha avrenning direkte

i drikkevatnet vårt i all framtid. Eg meiner dette er grunn til å avvise den ulovlege bygginga av landbruksveg og kreve tilbakestilling av arealet, samt vurdere andre mindre konfliktfylte metodar for å ta ut 10 dekar skog.

Ut ifrå svar på søknad om tildekking av vegskråning på skogsveg i vedtak ref. 21/7566-21/75559 datert 11.11.2021 står det at *grunneigar er ansvarleg for å unngå avrenning til Langavatnet og tilhøyrande tilførselsbekker. Eventuelt må avbøtande tiltak utførast.* Dette har ein sett gang på gang at grunneigarar ikkje tar omsyn til, som nemnt i avsnittet over.

20. Klage på at det ikkje ligg klar informasjon, kontrakts krav, oppmodingar og krav til skogsentreprenør vedrørande kunnskap om privat drikkevasskjelde i Langavatnet, samt sårbarheit for denne ved arbeid i på Isdalfjellet. Dette meiner eg burde vore ei klar informasjon med pålegg til risikovurdering, og etablering av barrierar og tiltak, i Landbrukskontoret sitt løyve til tiltak. Løyve til tiltaket vart gitt den 28.03.2019.

DEL 2 – Egne opplevingar gjennom dei siste to og eit halvt år

Beskriving av mine eigne opplevingar gjennom dei siste to og eit halvt år, vedrørande bygging av landbruksveg og uttak av skog ved Isdalfjellet.

Først må eg få sei at det er ei stor belastning å ikkje vite om ein har drikkevatn i springen neste dag. Det er også ei stor belastning som vassverkseigar å ikkje vite om vatnet ein serverer er drikkbart til ei kvar tid. Det er derimot ei større belastning å vite at der er fleire fagfolk og beslutningstakere i Alver kommune og naboar på Isdal, som synes dette er greitt. Alver kommune og tiltakshavar synast det er greitt at det vert bygd ulovleg med ulovlege masser, som påfører oss på Aase ei slik stor belastning med ureint drikkevatn over så lang tid. Det er også uforståeleg at det vert gitt løyve på løyve for å øydelegge naturen, kulturminne, miljøet og drikkevatnet, når det er gitt så mange klager på konflikten om avrenning og ulovlegheiter frå Isdal-felles skogsprosjektet. Dette har tatt mykje av nattesøvnen dei siste åra. Det heile verkar som om Alver kommune og Landbrukskontoret har køyrd seg fast i eit spor som berre vert djupare og djupare!

Underteikna klager ikkje på at det skal takast ut skog ved Isdalfjellet. Klagen gjeld at ikkje Alver kommune held seg til Fylkesmannen og det opprinnelige kommunale vilkåret om å unngå avrenning til Langavatnet. Alver kommune tar ikkje tak i ulovlege tiltak, som igjen skaper sårbare konfliktar som rammer tredjepart. Det handlar om sårbarheit, risiko og sannsyn. Underteikna kan ikkje sjå at Laila Bjørge har tatt innover seg slike vurderingar. Dette fordi det vert gitt løyve til ulovlege utførte deponi av jord og stein i urørt natur, med utmark og skogsområde.

Klagen rettar seg sjølvsgart i hovudsak på løyve til konfliktfullt landbruksveg som allereie er ulovleg utført. Det er ikkje informert av kommunen om den omfattande ulovlege bygginga har vore kjent, men tiltakshavar som også er ansatt i kommunen, sitt vel side om side og støtter kvarandre? Dette løyvet gjeld ein 500 meter lang og 12 meter brei landbruksveg, tett inntil den største avrenningselva for Isdalfjellet sitt nedslagsfelt, for avrenning til Langavatnet, som drikkevatn på Aase.

Ved befaring i februar 2022 vart det hevda av tiltakshavar og landbruksjefen at trase A, som då var bygd, skapte liten avrenning fordi hadde vorte trekt oppi bakken og ligg lengre vekke frå tilførselselver, samt drikkevatnet som tidlegare nemnt. Det vart snakka lite om kva dei overdimensjonerte landbruksvegane/steindeponia som fører avrenning med seg, frå toppen og ned dei 900 meterane, ut i Langavatnet. Dette er som ei enorm avrenningsgrøft der sand, grus og jord vert leda direkte i Langavatnet, utan noko form for barrierar for å hindre forureining av drikkevatnet.

Eg reagerte først då eg såg at kulturminna våre var i ferd med å forsvinne og at det vart tippa tilkøyrd ureine massar direkte i tilførselselva for avrenning frå Isdalfjellet. Eg var også bekymra då eg snakka med entreprenøren på staden og eg bad han om å ta omsyn til avrenningselva og kulturminna som var fylt med tilkøyrd jord og steinmassar. Han sa han ikkje brydde seg og hadde ikkje noko ansvar for avrenning.

Løyvet som no er sendt ut med klagerett er det andre eg mottar på tre år. Det førige var i november 2021, for løyve til å ta imot tilkøyrd jordmassar frå E-39 prosjektet i rundkøring Knarvik. Det er ikkje sendt ut nabovarsel frå starten av enda eg er nærmeste nabo.

Underteikna har vorte feilinformert av Alver Kommune angåande krav til privat vassverk. Eg finn det særslig alvorleg at fagfolk ved Alver kommune som Landbruksjefen og Miljø og Tilsyn, Miljøretta helsevern samt tiltakshavere, seier at underteikna ikkje følger krava til at Langavatnet er eit drikkevatn. Langavatnet har vore vårt drikkevatn på Aase sidan 1930. Langavatnet var brukt som kommunalt drikkevatn fram til ca. 1986. Deretter har det ihht. vår matproduksjon vore krav frå Tine Meierier til å ta vassprøver årleg. Dette vart utført som krav fram til 2008. Underteikna har hatt regelmessig kontakt med Mattilsynet og har aldri hatt noko vidare krav derfrå om bruken av Langavatnet etter end mjølkeproduksjon.

Langavatnet og vassdraget har lagt fredfullt og beskytta med skogen rundt, og har aldri vore eit problem for kvaliteten av drikkevatnet. Drikkevatnet forsyner fire bueininger og fleire driftsbygg. Drikkevatnet har eiga pumpe og filterstasjon, og har forsynt husdyr og folk reint vatn kvar dag i generasjonar. Vassforsyninga blir også regelmessig vedlikehald.

Kva er Landbrukskontoret, ved Laila Bjørge, sin intensjon når dei så bestemt kan godkjenne tiltak som direkte lager så store konfliktar mellom naboar, øydeleggjar drikkevatn, forureinar vassdrag, godtar store jorddeponi, avrenningar av jord til drikkevatn, store naturinngrep og øydelegging av kulturminne

i eit urørt natur landskap? Kva er etatane sine intensjonar når dei ikkje eingong ynskjer at innbyggjarar i kommunen skal kunne få uttale seg om forhold dersom det skjer noko ulovleg? Dette meiner eg er kriminelt, og eg krev ei gransking av desse etatane og saka i Alver kommune. Saka vert politimeldt.

Gjennom dei to siste åra har underteikna opparbeida seg lita og inga tillit til Landbrukskontoret, Miljø og Tilsyn og Miljøretta Helsevern som offentlege etatar i Alver kommune. Underteikna har også prøvd i sidan november 2021 å få kontakt med Kommuneoverlegen i Alver. Dette for å få dialog om kva som kan gjerast for å løyse denne konfliktar og den krevjande situasjonen. Å verte avvist av eit system i Alver kommune, der både Alver kommune sjølv og andre påfører deg skade dagleg, er ei uhaldbar situasjon. Me på Aase treng å sleppe å være bekymra for når me kan drikka vatnet frå Langavatnet, som vi er så avhengige av kvar dag.

Ut frå mine mange diskusjonar og klager til Landbrukskontoret ved Laila Bjørge, har eg fått fleire kommentarar som er så usaklege at eg stiller spørsmål til fagkompetansen og saksbehandlinga. Eg ber om eit prosjekt som tar omsyn til at eg endå skal ha reint drikkevatn (dvs. ingen avrenning av jord og sand) både under og etter tilrettelegging av skogsveg og uttak av skog, som vilkåra til løyve seier.

Kommentarar eg har fått er: «du må tolle jord i vatnet» og «du må skjonne at dersom vi ikkje hadde fått koyrd desse massane frå Knarvik til Isdalfjellet, så hadde det ikkje vorte rundkøyring i Knarvik»

Eg har i lengre tid vorte skylda av Landbrukskontoret, Miljø og Tilsyn og Miljøretta Helsevern at eg ikkje har tatt vassprøvar og at eg ikkje har fått lagt drikkevatnet inn på Mattilsynet sitt kart. Dette har dei alle påpeika er eit krav. Eg har hatt dialog med Mattilsynet heile tida, som hevdar at dei ikkje har noko kart system for å registrere private drikkevatn, at det er kommunen som har karta som dei bruker når kommunen planleggjar. Mattilsynet ved Helge Nordal har heile tida hevdat at eg som vassverkseigar har gjort rett, der mi plikt til å informere kommunen når eg ser noko som påverkar privat drikkevatn og andre vassressursar i naturen. Han har også heile tida hevdat at vårt vassforbruk er for lite til at det er krav om registrering og prøvetaking.

Mattilsynet hevdar eg har opptredd riktig ved å informere Alver kommune sidan før oppstart av arbeid og undervegs, at Isdalfjellet er nedslagsfelt for vår drikkevasskjelde. Mattilsynet er overraska over at Alver kommune ikkje tar ansvar og gjer tiltak for mine innspel, for å sikre drikkevatnet for avrenning, slik det framgår av uttalelser frå Fylkesmannen i Vestland frå 2019. Der det står at det må unngåast avrenning til Langavatnet. Ingen tiltak er gjort av kommunen eller tiltaksansvarlege dei siste 2,5 åra, som har endra avrenning til Langavatnet. Landbrukskontoret har ikkje tatt mine bekymringar og funn på alvor. Det er framleis ingen informasjon, kommenterer, krav til tiltak, anna enn at ein skal unngå avrenning til Langavatnet, i løyvet frå 06.10.2022. Det står enda ingenting om at all avrenning går direkte i drikkevatnet til nærmeste nabo i det nye løyvet.

Dette medfører enda:

- det er ingen risikovurdering rundt dei store stein- og jorddeponia med ureine masser
- ingen beredskap når det den tida og vekene eg har måtte køyre vatn frå andre stader
- ingen som kompenserer alt arbeid eg har med å bytte og reingjere filter kvar dag dei siste to åra
- ingen varsling når det kjem mykje jord i vatnet
- ingen krav til prøvetaking hjå tiltakshavar eller Miljø og Tilsyn
- ingen oppfølging av ulovlege masser og deponi
- ingen omsyn til tipping, graving og skogsarbeid i nedbørsrike tider av året.
- Ingen krav til erosjon som er skapt av prosjektet
- Ingen ansvarshavande for avrenning og forureining når det oppstår konflikta i ansvar mellom skogsentreprenør og tiltakshavar. Dette skjedde i januar 2022, ingen tok ansvar for den enorme avrenninga som førte til total stans i vassforsyninga til Aase i 2 månader.
- Ingen ansvarlege for alt liv i vatnet som vert røyrd av store jordmassar som avrenning frå veg og hogstfelt. Her er normalt eit yrande liv med fisk, amfibier, insekt og fugl og sjøaure frå vassdraget til Fisketangen på Seim.
- Kven som er erstatningsansvarlege for alt ekstra arbeid, kostnader og bekymringar som dette prosjektet er og har påført oss på Aase i vel to-tre år no. Alver kommune sine ansvarlege for løyper og vurderingar godtar dette, og derfor blir det konflikt for alltid. Dette sidan der er røyrd parter som er overkjørt av eit system som ikkje har innsett at prosjektet er ut av kontroll, og likevel ikkje tar grep og styrer og ordnar opp på rett vis.
- Vatnet har aldri vore så brunt gjennom dei forskjellige årstidene som vi har sett dei siste åra. Det er dagleg ei brun, finmaska masse som slepp gjennom filtersystema vi har. Dette legger seg i det trykksette vassbehandlingssystemet. Dette påverkar alt utstyr i vårt vasssystem på Aase, med varmepumper røyrleidningar, varmekolbar, ventiler, armaturer og beredere mm.
- Dagleg avrenninga av jord, grus, sand og ureine masser påfører også naturen og livet i vatnet store endringar, og moglege konsekvensar for fisk, fugl og alt liv i vatnet, som me er så glade i.

Involverte partar veit alle og har heile tida visst at Langavatnet er eit privat drikkevatn som vert brukt av mange bueiningar på Aase kvar dag. Der både barn og vaksne har sitt daglege drikkevatn frå Langavatnet. Det er også husdyr og landbruksproduksjon som er avhengig av Langavatnet som drikkevatn. Dette visste også Nils Kolaas som gav det første løyvet til skogstiltaket den 28.03.2019. Eg tok sjølv kontakt med Kolaas og fekk bekrefta han kjende til at Langavatnet vassdraget var vår private drikkevasskjelde. Eg fekk også bekrefta at det skulle berre tvikøyrast reine steinmassar for å lage veg. All jord skulle vere stadbunden frå dei dei djupe myrområda det vert laga veg. Eg fekk ikkje vite kvar vegen skulle gå. Dette måtte eg sjå på merka i trea.

Det er også kjent for Alver kommune sin VA- avdeling at det ikkje er nokon av gardane på Aase som har kommunalt drikkevatn.

Tiltakshavar har ei sentral rolle i kommunen i plansaker, og eg stiller spørsmål til kommunen sin inhabilitet i denne saka om ulovleg bygging av landbruksveg og avrenning til drikkevatn. Eg finn det også svært uheldig og med tanke på inhabilitet og kollegastøtte i denne saka, frå både Alver kommune, grunneigarar at både tiltakshavar og den største grunneigaren i sameige på Isdal fjellet, har veldig god kjennskap til at Langavatnet er drikkevatn for oss på Aase. Dei arbeider og har i ei årrekke arbeid for Alver og tidlegare Lindås kommune i plansaker og slutningar, samt biosfæreområde, naturmangfold i Nordhordland. Dei kjenner vassdirektivet og burde sjølvsagt også forstått sjølv og ordna opp for lenge sidan i handteringa av det dei har påført Langavatnet av avrenningar frå prosjektet.

Som offentleg ansatte i Alver kommune, meiner eg at oppreten er grov og uakseptabel . Det er trist å tenke på at både kommunen, grunneigarar og tiltakshavar veit at prosjektet er i konflikt med drikkevatnet vårt, miljø og natur, men likevel køyrar på og ikkje tar konsekvensen av det dei påfører røynde naboar. Alver kommune vert neppe ein betre stad å bu i ved slike haldningar. Eg krev ei gransking av inhabilitet i denne saka frå starten av til no. Det er ikkje vanskeleg å sjå kollegiet i denne saka, der alle innspel om ulovligheter og bekymringar eg har gitt Alver kommune siste åra, endar med at det vert gitt løyve til tiltak nokre månader seinare, og at underteikna ikkje har klagerett. Likevel er det underteikna som er skadelidande i utføringa av dei ulovlege utbyggingane.

Eg må spørje igjen, kva er intensjonen til einingsleiar landbruk Laila Bjørge, Per Sveinar Morsund i Miljø og Tilsyn, og Grethe Elin Mjelde i Miljøretta Helsevern, når dei som fagfolk kan sjå at det er riktig at vårt drikkevatn gjennom 90 år vert forureina av eit enormt stort masseflyttingsprosjekt frå den kommande byen Knarvik?

For underteikna ser det ut til at det berre vert signert avtaler og ingen har ansvar.

Ut frå ansatte i Alver kommune sine kommentarar til saka, ser det ut for meg som om at Landbrukskontoret og kommunen har gjort store avtaler med Statens vegvesen i deponering av masser til Isdalfjellet. Det ser også ut til at dette handlar om pengar og at kommunen ikkje ynskjer å komme seg ut av denne hestehandelen med Statens vegvesen og rundkøyring i Knarvik, som skadegjer innbyggjarar i kommunen.

Underteikna kan ikkje sjå nokon faglege vurderte forhold mellom verdiskaping av denne veggen/steindeponiet, kostnad i forhold til nytteformål, naturinngrep, avrenning problematikk (her ligg steindeponiet 500 meter langs den største avrenningselva til Langavatnet.). Det er tydeleg at det ikkje er gjort faglege vurderingar for løysingar for å få ut det siste vetele arealet av det 400 dekar store skogsområdet. Det er derfor laga 900 meter veg for å ta ut 390 dekar og 500 meter veg for å ta ut

under 10 dekar. Det er gjennomsynleg at det ikkje har vore vurderingar av naturinngrep, vassdrag konsekvensar, kulturminne og lovpålagte vurderingar av fagfolk for skogsuttak involvert i denne veg trasse B. Dette er eit ulovleg bygd tiltak jamfør Forskrift for landbruksvegar §2.1. Vegen var ferdig før søknaden vart sendt Alver kommune den 29.08.2022 og løyvet frå 06.10.2022. Kva kallar vi slik åtferd frå offentlege etatar?

Det er mange forhold som skal vurderast for å sjå om løysinga er står i forhold til verdien av uttaket av skog. Eg kan ikkje sjå at det er gjort faglege vurderingar i dette prosjektet til Isdal felles. Då hadde det vore unngått konflikt og det hadde vore tiltak beskrivne på forhånd. Det hadde ikkje minst vore sendt nabovarsel til kommentering og ein hadde hatt kontroll på ulovleg bygging, massedeponi og avrenning.

Vegtrase B har ikkje lagt i planane og har dermed ikkje vore vurderte og undersøkte for berøring av natur, kulturminne og har dermed ikkje vore mogleg å få kommentere i eit nabovarsel. Ser i løyvet frå 06.10.2022 at Fylkesmannen peiker på at det kan være kulturminne i dette nye ulovleg utbygde området.

Underteikna krev gjennomgang av forholda som er påpeikt som klager før underteikna melde saka til politiet.

Med helsing

Arild Aase